

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Enoch, & Heliam ab Antichristo occidendos: & cur Hierusalem, in qua occidendi sunt, Ægyptus, & Sodoma appelletur? Corpora eorum iacebunt in plateis ciuitatis magnæ, quæ vocatur spiritualiter Sodoma, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

deant. Quare qui eo tempore selead Antichristū adiunxerit, nullā habere poterunt
i. Cor. 10. 13. excusationē deserta fidei. Etenim verissimū etiā tūc erit illud: Fidelis autē Deus est,
 qui non patietur vos tē ari supra id, quod potestis: sed faciet etiā cū tentatione prouentio, ut possitis
 sustinere: vbi pro sustinere, est Græcē Χαράγετε καὶ, id est, ita sustinere, ut super sint ad-
 auxiliū Dei ad supe-
 randis ten-
 tationes.
D. Greg.
 Itaque id auxiliū Deus cōfert, ut cū magno exces-
 su pōssit quis tentationē superare. Idcirco igitur Deus tā ampli tribuet Enoch,
 & Heliae potestate miracula perpetrādi. Atque hanc moderationem habet illud,
 quod ait D. Greg. lib. 32. mor. c. 13. vbi agens de persecutione Antichristi, Pensamus,
 inquit, quae erit humana mentis illatentatio, quando pīns Martyr & corpus tormentis subiicit,
 & tamen ante eius oculos tortor miracula facit? Cuius tunc virtus non ab ipso cogitationum
 fido quaeratur, quādo ī, quī flagrū cruciat, signis coruscat? Hac ille. Sed ad huiusmodi tē-
 tationis vim frangendā tōc eo tempore Enoch, & Helias illūtrissimis signis, & mi-
 raculis coruscabūt. Duo hic sunt obseruanda. Vnū est meritō impijs eo tempore
 cōlī claudi, cū illud modō nō solum ingredi non curēt, sed etiā sceleribus oppu-
 gnet: quae est vna ex maledictionibus, quas Leuita populo imprecabantur, sil-
 gē Diuinā violasset. Sit cōlī, quod suprā est, aneum: ex terra quam calcas, ferrea: deo-
 pluviā tē-
 pestiuā pro-
 per peccata
 denegat
Deus.
Sanctos suos
 quāto honore
 prosequatur
Deus.
Exod. 7.
 III.
Exod. 7.
Enoch, &
*Heliae po-
 tētia adver-
 sū Anti-
 christum.*
Phil. Iud.
4. Reg. 1.
 denegare: atque adeō, cum id contingit, peccatores ad pluviā impenetrādā pō-
 nitentiā, & morū cōpositionis admonere. Alterum est, quanto honore, & amore
 Deus. Deus Sanctos suos prosequatur: siquidē eis potētia suā, atque adeō thesauri cla-
 ues liberaliter cōmittit, ut alteri quidā Dīj in terris videātur. Hoc enim sensu di-
 tū est Moysi Exo. 7. Egō te cōstitui Deū Pharaonis. Idēque maiori iure de Enoch, &
 Heliae illis temporib⁹ dici potest: quod scilicet Dīj Antichristi constituendi sint.

Deinde habebunt potestatem cōuerrendi aquas in sanguinem, quam etiā datā
 legimus Moysi Exodi septimo: imō percutiēti terram, omni plaga, quotiescūq;
 iphi voluerint quod summa potestatis erit, siquidē Deus p̄ eo arbitratu pot-
 entiam suam, & vim infinitam exeret, ut verum sit illud, quod ait Philo Iudib. 1.
 de vita Moysis: Cum amicorum omnia sint communia, idcirco Deum potestatem, & opes
 suās cum sanctis communicare. Denique mirū est, quod sequitur: Si quis eos occidere
 tentauerit, ignem egredīsūrū de ore ipsorū, hostēsque deuoraturū toto nimis tē-
 pore, quod eis fuerit ad pradicandum definitum. Id quod ita accipiendo est, ut ad
 Enoch, & Heliae imperium descensurus sit ignis de cōlo, qui ipsorū hostes, & ad-
 uersarios inflammet, sicut legimus 4. Reg. 1. ad preces Heliae descēdit ignem de
 cōlo, qui duos Principes quinquagenarios cū luis quoque militibus interemit.

Enoch, & Heliam ab Antichristo occidendos: & cur Hierusalem, in
 qua occidendi sunt, Ēgyptus, & Sodoma appelletur?

Corpora eorum iacebunt in plateis ciuitatis magnæ, quae vocatur spiritualiter
 Sodoma, & Ēgyptus, vbi & Dominus eorum crucifixus est.

SECTO XII.

Enoch, &
*Heliae inter-
 ficiantur ab*
Antichristo.
 A bsoluto suo testimonio Enoch, & Heliae interficiantur à bestia, quae ascen-
 det de abyssō, hoc est, ab Antichristo: eorumque corpora, ut ait Ioannes, iace-
 bunt tribus diebus cum dimidio inhumata in plateis ciuitatis magnæ, quae voca-
 tur, inquit, spiritualiter Sodoma, & Ēgyptus. Quanam vēlē ea ciuitas futura sit,
 statim explicauit, subiungens: vbi & Dominus eorum crucifixus est: quod simul dictū
 existimō ad Heliae, & Enoch consolationem: ut nimis meminerint gloriosum
 sibi fore in ea ipsa vībe mori pro Christo, vbi Christus eorum Dominus pro ipsis
 crucifixus

crucifixus est. Sed opponit senobis D. Hier. epist. 17. quā nomine Paula, & Eusto. D. Hieron.
 chij ad. Marcel. scribit, vbi tractans hunc locū existimat nō esse hic nomine Āgypti, & Sodoma intelligendam Hierusalem, sed mundū istum, qui est vrbis illa magna, quam Cain ædificauit. Et argumentatur primum ex eo, quod hoc ipso capite Hierusalem appellata fuerit ciuitas sancta illis verbis: *Et ciuitatem sanctam calcabunt mensibus quadratis duobus. Quomodo enim contraria sibi loquatur scriptura? & quam paulo ante ciuitatem sanctam appellauerat, paulo post Āgyptum, & Sodomam appelleret. Deinde, quoniam in sacrificiis literis Āgypti, & Sodoma appellacionibus non Hierusalem, sed mundus nominari conluevit. Etenim quod ad Sodomam pertinet, Ezech. 16. 15.*
Ezec. 16. 15.
 iuxta translationem. 7 o. dicitur: *Restituetur Sodoma in antiquum. Quod, inquit, intelligi non potest de Hierusalem, quia iterum ædificanda non est, sed de secundo, qui ut ante fuit, instau- lude 5 & 6.*
 rabitur. Quod verò ad Āgyptum spectat, affert illud ex Iude epist. testimonium. Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Iesu populum de terra Āgypti sal-
 uans, secundū eos, qui non crediderunt, perdidit: *Et ne putaret, inquit, de Iesu dicti filio Nave sta- sim sequitur: Angelos vero, quin non errauerunt suum principatum sed dereliquerunt suum do- micilium, in iudicium magni Dei vinculi eternis sub caligine reseruant.*

Ceterum, vt pace diximus Hieron. omnīū, quos & tā illa tulit, longē doctissimi II.
 verba Ioan. manifestè coniunctū de vrbe Hierusal. sermon. esse: quā enim alia ci-
 uitatis, nisi Hierusalem intelligenda est, cum dicitur: *In plateis ciuitatis magna, vbi &*
*Dominus drū crucifixus est? Nec verò rationes Hieron. contrariū euincunt: etenim
 non mitū videri debet, quod eadē ciuitas ob vñā rationē sancta, ob aliam dicatur
 Āgyptus, & Sodoma: sancta, quoniā à Deo fuerat in sui cultū, & adorationē ele-
 cta: Āgyptus autem, & Sodoma propter colluisionē scelerū, quibus cum Āgy-
 ptō: & Sodoma contendit. Sic enim ipsa etiam Ecclesia in sacrī literis interdum
 meretrīx dicitur propter statū, quē habuit ante conversionē, interdū virgo, & sp̄s-
 fa Christi propter fidem: propter malos nigra; propter bonos formosa. Cant. 1. Et statū varia
 quidē Sodoma appellacionē tribui posse Hierosolymis consentaneū est Diuinis
 literis, in quibus reperimus Sodoma appellari sororē Hierul, veluti Ezech. 16. vi. *Ecclesiast. 6b
 Cant. 1.*
ne ego dicit Dominus Deus, quia non fecit Sodoma soror tua ipsa, & filiae eius, scit facta, &
*filiata. Praterea quid mirū, si Hierusalem Sodoma cōparetur: quandoquidē pe- Hierusalem
 tor adhuc, quān Sodoma pronuntiat Thren. 4. Maior effecta est iniquitas filiā populi Sodoma, &/
 Āgypti cō-
 meti peccato Sodomorum: Āgypti appellatio non occurrit, vbi in sacrī literis Hiero- paratur.
 polymis tribuatur: sed hic locus Apocalypsis clarissimus satis esse debet, vt eam Thren. 4. 6.
 vrbem Āgyptum appellari posse non immeritō existemus.**

Iam illud est explicādū, cur Hierusalem tum Āgyptus, tum Sodoma spiritua- III.
 liter, vt ait Ioannes, hoc est, in mystico sensu nominetur: Scīdū est igitur Āgy-
 ptū appellari Hebraicē *Mitrahim*, quē vox secundū etymō significat afflictionem: Hierusalem.
Methysar enim Hebraicē afflictio est: id quod maximē in Hierusalē cōuenit, qua à cur Āgyptus
 quatuor mūdi imperiis fuit oppressa. Verū Āgyptus per mysteriū pro tenebris Exod. 10.
 sumitur ob eas horribiles tenebras, qua à Moyle in Āgypto factae sunt tribus die-
 bus usque ad dēsā, vt palpari possent, quemadmodū dicitur Exo. 10. Atque hoc
 potissimum ex capite Hierusalē spiritualiter Āgyptus appellatur. Quantē enim *Hebreorum*
in Messie ad-
tenebra illi in aduentu Messie occupauerint, ipsimet Hebrai confitentur apud vento cæcitas.
Ezai. 59. Palpanimus cæci parietem, & quasi absque oculis attriculamus: impeditus me- Ezai. 59. 10.
ridie quasi in tenebris, in caliginosis quasi mortui. Porro cum dicitur: palpanimus sic ut cæci 1. Petr. 3. 9.
parietem, ingens cæcitas significatur, sicut & 2. Petri 1. illis verbis: Cuienim non p̄f. o
*sunt haec cæcusest, & manu retias. luctio si nāq; magna corpora vident, vt ductu manu
 nō sit opus: atque adeo indicatur cæcos omnino esse Iudeos, qui manifesta Chri-*

Hh iiiij

st Diuinitatem quasi magnum aliquod corpus non videant, ut non iam lusciosi sed omnino cæci censeri debent. Quam caliginē adumbrata fuisse in eo, quod Moyses loquens cū Domino auferebat velamen, donec exiret: si quando autem loquebatur ad populum, operiebat rufus velamine faciem suam, ut refertur Exo. 34. expendit Rup. li. 4. in Exod. c. 44. Quia, inquit, dū loquitur Moyses ad Christū, id est, ad Evangel. Eccles. in qua Christus est, tollit velamen suum, & aperte ostendit faciem: tali enim litteram occidentem, & spiritum promitt viuiscentem. Vbi autem legitur in Synagogis Iudeorum, operis vultum suum, id est, spiritualem sensum. De eodemque velamine loquutus est intelligendus. Paul. 1. Cor. 3. cum dixit: Usque hodiernum diem id ipsum velamen in lectione veccru te[m]p[or]amenti manet revelatum, (quoniam in Christo evanescunt) sed usque in hodiernum diem, cum legitur Moyses, velamen positum est super corpora. Cum autem conversus fuerit ad Dominum, anferetur velamen. Atque haec quidem de Ægypto. Cur vero eadem de Hierusalem Sodoma dicatur, inde intelliges: quod in ista Sodoma selein turpitudinis cœno per summam impudentiam volutauerit. Etenim, ut refertur, 2. Mach. 4. præter multa alia, quæ recenseri possent, Iason frater Onias, cum per ambitionem ab Antiocho Epiphane summū Sacerdotiū obtinuerit, facta sibi à Rege potestate ephebiam Hierosolymis constitundi ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere, & optimos quoisque epheborum in lupanaribus prostituere, ut non iam Hierusalem Sodomam emulari, sed multe etiam vincere effrenata libidine videretur.

De Enoch, & Heliae resurrectione, & in cælum ascensione.

Et post dies tres, ex dimidio spiritus vita à Deo intravit in eos, & ascenderunt in cælum in nube.

S E C T I O XIII.

I. **Q**uantum sectatores Antichristi latati debeant Enoch, & Heliae occisione, atque ignominia, qua eorum corpora per tres dies cum dimidio in plateis Hierosolymorum inhumata iacebunt, tradit Ioannes illis verbis. Et videbunt detribus, & populis, & linguis, & Gentibus corpora eorum per tres dies, & dimidium, & corpora eorum non sinent posse in monumentis, & inhabitantes terram gandebunt super illos, & incundabuntur, & munera mittent iniucem: quoniam hi duo Propheta crucianerunt eos, qui hababant super terram. Cæterum statim Ioannes eorundem Prophetarum gloriam, atque aduersariorum timorem, actrepitationem commemorat, cum subiungit Enoch, & Heliam, postquam eorum cadavera tribus diebus cum dimidio in plateis Hierosolymorum inhumata iaceuerint, rufus magna inimicorum trepidatione surrecturos: tunc voce de cælo elapsa, Ascendite huc, ascensuros in cælum in nube ad eumque hora terramotum magnum excitandum, decimamque partem ciuitatis Hierosolymitanæ scilicet caluram, & occisum iri à terramotu septem hominum millia: reliquos timore percellendos, gloriamque Deo cœli datus.

II. Illud obseruandum cum sectatores Antichristi usque adeò morte Enoch, & Heliae triumphassent, ut gratulationis causa, quemadmodum docuit Ioannes, in vicem sibi munera miserint, repente illis resurgentibus, & in cælum palam ascendentibus timore percusso, & obstupefactos tandem Sanctorum decus, & gloria agnouisse, doluisseque maximè, quod eos fuissent persecuti. Ex quo duo colligenda sunt ad consolationem Sanctorum: unum est labores eorum tandem finiri, & in gloriam splendor emque conuerti. Alterum in eorum inimicos, ac persecutores acerrime à Deo animaduerti. Hoc enim significat ille terramotus, quo sepius hominum millia interibunt, compellenturque reliqui Sanctorum gloriam, & splendorem confiteri. Et quidem quod ad primum attinet: merito ea ob causam Christus

Sanctorum
labores fini-
tur.